

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

VASÜTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztősegg:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14— kor.
Fél évre ... .. 7— kor.
Negyed évre ... .. 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvénytársaság”-nál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A „Magyar Vasuti és Hajózási Club”-ról.

Miskolcz, november 2.

Évekkel ezelőtt a társadalmi téren még csekély szerepet játszottunk mi vasutasok. Ennek oka főként az összetartás hiányában rejlett, de különös oka abban volt keresendő, hogy nélkülöztünk minden oly intézményt, mely alkalmat nyújthatott volna a tömörülésre, az együttes működésre és a társadalmi téren való nyomatékos, hathatós föllépésre és szereplésre.

Ezt a hiányt vasutas kartársaink már régen érezték, de fölismerték ezt az intéző körök is s ezen bajok orvoslására kerestek és találtak is módot, a midőn a „Magyar Vasuti és Hajózási Club” nagy áldozatok árán létesítették.

Nagy áldozatokba került e club létesítése, nagyba annak föntartása, de fényesen elérte célját, mert a vasuti tisztviselőknek ezen impozáns egyesülése egy csapásra meghódította nekünk a társadalom egész terét, s megszerezte nekünk azt a társadalmi helyzetet, melyet a vasut nagy testülete már régóta méltán megérdemelt s magának joggal követelhetett.

Ezt az eredményt működésének kiváló, sokoldalú és magas színvonalon álló irányzatával érte el. A testületi szellemet megerősítette, fejlesztette és ápolta; a társas érintkezést kartársak, azok családja és vendégeik között előmozdítva, kellemes és szórakoztató társas életet teremtett; végül főleg tért nyitva a vasuti szak-irodalomnak, elismert nevet vívott ki magának, mint szaktestület minden felé.

Lehet, hogy talán egyesek nem élvezhetik állandóan és közvetlenül clubunk sokoldalú előnyeit s így kiesínyes okok fedik el szemünk előtt azokat a szép célokat, melyeket a club a vasutasok önségélye érdekében szolgál, — ne feledjék azonban, hogy a club nemcsak a fővárosi kartársak javára alapított intézmény, hanem minden magyar vasuti tisztviselő ott-hona az, a fővárosiaké épp úgy, mint a vidékieké, mert éppen ők azok, kik elismerésre méltó lelkes támogatásukkal életető elemei ennek a szép és nemes célú intézménynek.

Csak lelkesedéssel és hálával viseltethetünk mi vasutasok mindazokkal szemben, kik clubunk létesítésén s annak föntartásán fáradságot nem ismerő odaadással buzgólkodtak s önmagunknak tartozunk azzal, hogy ennek a magyar vasuti clubnak megerősödését és minél hatalmasabb fejlődését minden erőnkkel támogassuk és istápoljuk.

Vidats János.

Olvasóinkhoz.

Ismét egy örömhírrrel lépünk olvasóközön-
ségünk elé.

**Kun Bertalan főellenőr, losonezi for-
galmi főnök, mint főmunkatárs lapunk
kötelékébe belépett.**

Ismerős ő lapunk közönsége előtt, mert
ismerik a vasutasok az ő gondolkodását, ne-
mes törekvését és munkásságát, a melyet a
személyzet érdekében kifejt, ez tette őt a
vasutasok körében oly népszerűvé s ezért
veszik őt oly igaz szeretettel, ragaszkodással
körül a vasutasok ezrei.

Lapunk előtt is ismeretes ő, melynek kez-
detől fogva tanácsadója, pártfogója volt.

Az ő belépése kitüntetés lapunkra s egy-
szersmind jóleső érzést kelt bennünk, mert
belépésével tanubizonyosságát látjuk annak,
hogy lapunk helyes irányát, becsületes törek-
vését magasabb helyeken is méltányolják.

És most hiven, adott programmunkhoz ket-
tőzött munkakedvvel és odaadással fogjuk
szolgálni a közérdeket azon reménytől ösz-
tönöztetve, hogy hivatásunknak meg fogunk
felelni és célunkat könnyebben fogjuk elérni.

Mai számunkban hozzuk először **Temes-
váry Alajos** belmunkatársunk „*Budapesti
levelét*“, a melyet minden számunkban is-
mételni fog, a mely lapunk közleményeinek
bizonyára mindig disze lesz.

A „Hét történetét“ is átalakítva látja
olvasóközönségünk, a mennyiben azt — már
előző számunkban is — szellemes csevegéssel
verses formába öntve irtuk meg és ezen alak-
ban fogjuk ezentul is megírni.

Értesítjük továbbá olvasóközönségünket,
hogy a „*Vasutasok Családi Naptárá-
nak*“ szerkesztő-bizottsága az 1903. évi
naplár szerkesztését lapunkra bizta. Örömmel
felelünk meg e megtisztelő megbízatásnak és

TÁRCZA.

Martyrjaink sírján. *)

— Iria: Ligeti J., kalanz. —

Le a kalappal, imára bajtársak . . .
E hely, hol állunk, nekünk szent legyen
S e szent helyen a Kegyelet oltára
E sír mélyén porló három tetem.
Minden paráynak örök alkotója
Te, Irgalom s Kegyelem Istene,
Oh adj nekik békét és nyugodalmat
Hideg sírjuknak esendes mélyibe!

A gyászba borúlt özvegyek szívében
A gyógyíthatlan seb fájón sajog
S felhangzanak az Egek Istenéhez
Az árvák ajkán fakadt bús jajok.
És nincs vagyon és nincsen kincs e földön,
Mely pótolhatná, mi itt elveszett;
A jó apát, a hűn szerető férjet
A sírből visszasírni nem lehet.

Kicsiny kezével az ártatlan gyermek
Apja sírjára koszorút fon itt

*) A balogfalai vonatösszeütközés alkalmával 1898. január 13-án
meghalt három vasúti fűtő emlékére.

És mély keservvel hullatja a sírra
Bús árvasága fájó könnyeit, —
És szívet tépőn, lelket marcangolón
Zokog fel az elhunytak özvegye . . .
Letörlni a fájó könnyeket
Isten a legszebb angyalt küldi le.

Oh ébredj, ébredj, bajtársi kegyelet!
Állíts követ e gyászos sír fölé,
Hogy szent emlékü, kik ott lent pihennek,
Ne legyen az örök enyészeté.
Jelenjen itt meg egy szívvel lélekkel
A pályatárs és a főlebbvaló, —
Sorsunk közös; hogy kit temetünk holnap,
Nem tudja azt, csak a Mindenható!

A bajtársi szív őszinte részvéte
A fájó sebre balzsam lesz talán
S nyugodtabban pihen a három bajtárs,
Kik hős halált haltak Balogfalán.
. . . Isten, ki árvát s özvegyet el nem hagysz,
Hallgass meg minket a te szent nevedben
Imádkozván halottaink üdvéért:
„Miatyánk ki vagy a menyekben“ . . .

főlünk telhető módon fogunk iparkodni, hogy a vasutas családoknál oly népszerűvé és nélkülözhetetlenné vált naptárt ebben az állapotában továbbra is megtartsuk.

Hisszük és reméljük, hogy azzal a gárdával, a mely irodalmi becsü dolgozataival a naptár szerkesztésében részt vesz, a várakozásoknak meg fogunk felelni.

Most pedig kiküldött gyűjtőiveinket olvasóink jóindulatába és pártfogásába ajánljuk, hadd lobogjon fel ismét a felebaráti szeretet nemes lángja a jótékonyág oltárán, melynek melege a gyámolítottakban a hála, — benünk a teljesített kötelesség — a körünkön kívül állókban pedig az elismerés érzetét fogja felkelteni.

Miskolcz, 1902. október hó 30-án.

A „Haladás” szerkesztősége.

Az éjjeli szolgálat.

Irta: Egy hatsorsos szemlélő.

Vasutaink berendezése, az árúk kezelése, az árúk és személyek szállítása és a forgalom végrehajtása oly szolgálatot igényel, mely a nappali időszakban bele nem fér, így vagy mélyen benyúl az éjjeli időbe, vagy pedig egész éjjelen át tart vagy is az utóbbi esetben a folytonosság állandó, szünet nélküli.

A míg a fővonalakon, illetve az elsőrangú vonalokon a forgalom folytonos, tehát a nappali és éjjeli szolgálat állandó, — addig a helyi érdekű vasutak legnagyobb részén, a másod- és harmadrangú vasutakon az éjjeli szolgálat korlátolt. Amennyiben ezen vonalakon a forgalom végrehajtása úgy van szervezve, hogy az est bizonyos részéig — körülbelül este 10 óra a határvonal, — tart; s a kora reggel bizonyos részétől — körülbelül a hajnali 4 órától kezdődik. Tehát ezen vonalakon az éjjelből 6—8 óra az az idő, mely teljes pihenést nyújt, melyben a szolgálat szünetel. Vannak még oly forgalmi vonalrészek is, melyeken egy-két teher, vagy személyszállító vonat közlekedik az éjjeli időben, de a vonatok gyér mennyisége elégséges — bár nem teljes pihenő időt nyújt, mivel úgy az illető, s az éjt átszelő vonat előtt, mint utána több órára terjedő pihenés van.

Az éjjeli szolgálat tehát, el lehet mondani, hogy általános, mert a vasutak legnagyobb

Te drága!

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Irta: Szüts Jenő.

(Vége.)

Mindjárt meglesz: d. r. á. g. a. Drága. „Te drága”. Ezt írta az én feleségem! . . . Több semmi. De elég ez. Határozott és megdönthetetlen bizonyíték. A hűtlenség bizonyítéka. Mert ha már gondolatban megcsalt, akkor nem az enyém az az asszony, hanem azé, kire szenvedélyes vágyai közepette gondol. Ime Nóra, ez az asszony vagy te!

Pillanat alatt határoztam. A lekopott írást egy tollal teljesen láthatóvá tettem, vigyázva, hogy az eredeti vonásokat valamiképen meg ne hamisítsam.

Most láttam csak tisztán, hogy az írás csakugyan a feleségemé.

Mikor így elkészültem vele, gondosan eltettem a tárczámba és nyugodtságot erőltetve magamra, fölkerestem a feleségemet. Hogy feltűnő ne legyen, egyideig szótlannul sétáltam föl és alá a szobában s csak azután fogtam hozzá tervem kiviteléhez.

— Nóra? — kezdém lehetőleg gyöngéd hangon.

— Akar valamit, Arthur?

— Csak egy kérdést.

— Mondja csak, édes Nóra, mit szokott maga csinálni olyankor, midőn én nem vagyok mellette? Mivel szórakoztatja magát?

— Nem tudok szórakozni, — felelt búsan az asszony. Az egyedüllét nekem igen unalmas.

— Hát például úgy sem tesz, mint én gyakran a hivatalban? Képzeld: azzal mulatom magamat, hogy előveszek egy szelet papírt és haza gondolva az én jó kis feleségemre, tele írom azt a nevével, különféle jelzők kíséretében. Mint például: te édes! te drága!

Ezt az utóbbit erős hangsúlylyal ejtettem, gondolva, hogy hatásal lesz az asszonyra. De nem. Nóra nyugodt maradt a ő szoborszerű merevségével, még a pillái sem rebbentek meg.

— Hát nem szokott? — kérdeztem ujólag.

— Nem, — felelt ő bágyadtan, de nekem úgy tetszett, hogy abból a szóból teljesen hiányzott a megnyugtató határozottság.

— Hát nem?! — kérdeztem élesen.

— Nem, — felelt az asszony ismét.

— Nem?! — ordítottam én erre önmagam-

része elsőrangú, — s mint látjuk még a korlátozott forgalmú helyi érdekű vasutaknál, vagy a másod és harmadrangú vasutaknál is bele nyulik az éjszakába, különösen a téli időnyben a reggeli 3—4 órát, nem sorozhatjuk a nappali időszakba.

Ha tehát az éjjeli szolgálatról szólunk, illeti az összes vasutakon szolgáló személyzetet.

Vizsgáljuk meg már most a forgalom minőségét az éjjeli és nappali időszakban, megjegyezvén, hogy oly vonalrészekről szólunk, melyeken a forgalom korlátozva nincsen.

A forgalom minősége változást nem szenved az éjjeli időszakban, mert hiszen p. o. a nagyobb állomások raktáraiban a munka ép úgy folyik, mint nappal; az árúk és személyzet szállítására bevezetett vonatok folytonosan közlekednek, — s ez által az állomási, a vonatási, s pályafentartási szolgálat is állandó. Sőt vizsgáljuk meg csak egyes nagyobb forgalmú vonalak menetrendjét. Azt tapasztaljuk, hogy a *tehervonatok mennyisége az éjjeli időszakban nagyobb*, mint a nappaliban, — a személyszállító vonatok mennyisége általában véve egyforma, azaz a mennyi közlekedik nappal, annyi közlekedik éjjel is. A tehervonatok nagyobb mennyisége az éjjeli időszakban azonban nem az egyes egyének tetszése szerinti akaratában, hanem a vasúti forgalom természetszerűségében gyökeredzik. És pedig azért, mert a nappali időben feladott árúk este kerülnek elszállítás alá, s így ter-

mészetszerűleg az éjjeli időben kell már gondoskodni arról, hogy a megrakott kocsik tovább mozogjanak rendeltetési állomásuk felé, s így az egyes állomásokon készen álló elegy elszállítása az éjjeli időszakban fokozottabb mérvben szükséges — tehát több vonat igényeltetik. Ellenkező esetben bekövetkeznék a túlhalmozódás, a raktárak megtelnének, a megrakott kocsik az állomáson vesztegelve az állomást eltörleszelnék, s a kocsik visszatartása által pedig a kocsik kihasználása szenvedne, miből azután nemesak a szállító-vasut, de a közönség is kárt vallana.

Az éjjeli forgalom tehát a vasutnál a forgalom természetességéből fakadó kényszerítő szükség. Ezt kénytelen minden vasut fentartani, mert különben részben oly költséges és milliárdokba menő berendezéseket kellene létesíteni, melyeknek költségei a gazdasági állapotot megingatná, részben pedig a szállítás gyorsasága, mely a kereskedelem és ipar jelenlegi helyzetében főfeltétel, szenvedne csorbát.

Tehát helytelenül fogja fel valaki az éjjeli vasúti szolgálat kérdését, akkor, midőn azon kijelentéssel vágja ketté a gordiusi csomót, hogy este álljon meg minden vonat! Ez csak abszurdum, — sőt igen is, az éjjeli vasúti szolgálat bár rossz, — de elkerülhetetlen szükségesség!

Azt mondtuk fentebb, hogy az éjjeli forgalom még intenzivebb, mint nappali, mivel éjjel több vonat mozog. Természetesen, a

ból kikeelve! — Hát ha nem, akkor te engem megcsalsz! . . .

A hirtelen jött kitörésnek meg volt a maga nagyszerű hatása. Nóra észrevehetőleg elsápadt és megrendült egész testében.

— Arthur! . . .

— Félre tőlem! Te bűnös, te ocsmány! . . .

Leültem egy székre és akaratom ellenére sirni kezdtem, Csak úgy folytak a könnyeim, mint a záporosó, de nagyon jó volt, a fejfájásomat egy kissé csilapította. Mialatt zsebkendőmmel eltakarítottam arcomat, Nóra odajött hozzám. Letérdelt elém a szőnyegre, összekulesolt fehér kezét a térdemre nyugtatta és föl nézett rám azokkal a mélységes, csodás tűző szemekkel. Aztán így szólt:

— Beteg? ugy-e édes Arthur?

— Beteg?! Igen, az vagyok, mert a feleségem, kinek oda adtam nevemet, bemocskolt, meggyalázott!

— Arthur, az égre kérem, hogy beszélhet így?

— Bizonyítékom van rá.

— Az nem áll! Én ártatlan vagyok és méltó arra, hogy tovább is a feleségének nevezzen.

— Soha! Ime, nézze, itt van az ön bűne! Önfeledt, magányos perezében, éjszakának idején, mikor a szerelmesére gondolt, ide írta ezt a két szót. Ez elég nekem. Ime, itt van. Látszik, hogy remegett a keze a kéjes gondolatától és a boldogságtól, a melyet a tiltott gyümölcs ingere nyújt. Ez az asszony, a ki hazudik a férjének hűségét, odaadást és titokban más férfit boldogít a csókjával, ölelésével! . . .

— Esküszöm, Arthur, hogy nem igaz! Hallgasson meg!

— Elég! Itt van az a papír, követelem, parancsolom, hogy írja rá annak a nyomorultnak a nevét is, a kivel megcsalt. Akarom!

A nő mozdulatlanul nézett rám, mintha azt akarta volna tekintetével kérdezni, hogy igazán kívánom-e tőle ezt az áldozatot?

— Irja vagy nem? — kérdeztem türelmetlenül,

A nő felegyenesedett és merészen ezt a szót vágta a szemembe:

— Nem!

— Akkor tehát nincs más mód hátra, mint-hogy te rajtad vegyek elégtételt a gyalázatért. Nóra, imádkozzál utoljára, mert öt perc múlva

fokozottabb vonatforgalom, a személyzet és pedig az állomási, vonat, mozdony és pályaoári személyzet részéről nagyobb éberséget, nagyobb erő kifejtést, nagyobb buzgólkodást követel.

Az, hogy a szolgálat éjjel rendben történjék, már a forgalom nagysága miatt, a személyzettől különösebb és fokozottabb tevékenységet követel.

Beleszól most már ezen dologba a természet — ez a nagyhatalom!

A természet az ember fizikumát oly módon szervezte, hogy nappal munkálkodik, dolgozik, éjjel pedig nyugszik, pihen. A ki tehát a természet ezen rendjét megfordítja, az ember fizikumát viszi a harezterre, s hogy a természettel való küzködésben ki huzza a rövidebbet — arról okoskodni felesleges.

Az éjjeli szolgálatot tevő vasutas tehát még egyrésztől kénytelen fokozottabb szolgálati működést kifejteni, addig másrésztől kénytelen a természettel, *önönmagával* harcolni.

De harcolni kell magával a természetes akadálylyal, a sötétséggel, mely a szolgálat ellátásában életét fenyegeti.

Tényleg léteznek-e a fentebb elősorolt nehézségek? Sajnos, hogy léteznek, s ennek bizonyítékai a vasuti balesetek. Ezeknek statisztikája bőséges felvilágosítást nyújt arról

1. hogy a balesetek legnagyobb része éjjeli időben történik,

2. hogy a balesetek legnagyobb része az

éjjeli időszakban az éjfél 12 órától, reggel 5 óráig terjedő időközben folynak le.

Tehát a nehézség az éjjeli szolgálatnál, az örökös hareztnál létezik és pedig akkor, mikor a test már lankadni kezd, midőn a küzködésben résztvevő testi erők a szellemi megfontolást, akaratot legyőzik, szóval *mikor az ember természetessége felülkerekedik és követeli a maga pihenési jogát.*

A mérleget felállíthatjuk. Egyik lapra ráírjuk a vasutas fokozottabb szolgálattételét, a természettel való küzködését. A másik lapra, — ennek ellenében pedig nem irhatunk semmit sem. Nem irhatunk pedig azért, mert a vasutak, egy kivételével — az éjjeli szolgálatot nem választották el a nappali szolgálattól — s mindkettőt egyforma elbírálásban részesítik.

Ha nagyobb szolgálatot teszek, ha több körültekintést kell kifejtennem, s ennek tetejében még önmagamot megtagadva, természetem rendjét fordítom meg, szóval, *ha különleges szolgálatot teljesítek* — vajjon nem-e méltányos, ha ezért külön elbánásban, vagyis ennek elismerése fejében külön díjazásban részesülök? Azt hiszem — a felelet még a laikus egyéntől is csak az lehet, hogy bizony nagyon is méltányos dolog.

Ugyan történtek némi enyhítések nagyobb állomásokon, a mennyiben a 12 órás szolgálat által könnyítették a 24 órás nappal és éjjeli szolgálaton. Ez is valami — de kérem sze-

meghalsz itt ebben a szobában. Segítségért hiába kiáltanál, meg se hallanák. Aztán, ha ide jönének is, mit tudnál bizonyítani ellenem? Semmit. Láthatod tehát, hogy teljesen a hatalmamba vagy.

A falról lekasztottam a revolveremet és rászegeztem.

— Még egyszer kérdelem, hogy oda írja-e vagy inkább meghal?

Nóra indulatosan elém vetette magát és sirva ennyit mondott:

— Öljön meg!

Ez az elszánt vakmerőség kissé megrettentett.

Egyszerre mást gondoltam. Nem ölöm meg ezt az asszonyt. Ölje meg magát a saját kezeivel ő maga! Így szóltam hozzá:

— Ugy látom asszonyom, hogy önnek nagyon kényelmes dolog volna az, ha én elvenném az életét. Nos, hát tudja meg, — hogy ezt a szívességet én nem fogom önnek megtenni. Nézze csak, figyeljen rám jól. Itt hagyom önnek ezt a revolvert és ezt a papírszeletet. Egyik a halál, másik az élet. Válassza azt, a melyik önnek kedvesebb. Én most elmegyek. Bezárom minden

ajtót, menekülésre tehát ne gondoljon. Adieu! Egy óra múlva visszajövök, addig tündödjön a teendők fölött.

Ezzel rázártam az ajtót, magamra vettem a téli felöltömet és indultam lefelé a lépcsőkön. No éppen rosszkor. Szembetalálkoztam azzal a pápaszemes sovány emberrel, a ki oly különösen tudott rám nézni az üvegen keresztül azokkal az éles, apró szemével, hogy egészen elkábultam.

— No, hová, hová? — kérdezte.

— Megyek, — szóltam és igyekeztem kitérni a nézése elől. De későn volt, már ekkor két szűrő sugárral megtalálta a szemeimet és pillanat alatt hatalmába kerített. Féltem ettől az embertől, bár valójában máig sem tudom, hogy kicsoda.

Nem tudtam elmenni. Az idegen karonfogott és visszavitt. Zsebemből kiszedte a kulcsokat és beléptünk a szobába.

— Nincs itthon senki? — kérdezte tőlem édes hangon.

— Pszt, csendesen. A feleségem a másik szobában van.

Erre nem szólt többet. Engem leültetett egy

retettel, ha én éjjel nem alszom, de szaladgálok, eszemet működtetem, a következő nappali alvás — eltekintve attól, hogy az ember környezete, családja a nappali időben nem nyújtja a teljes és a pihenéshez szükséges csendet — nem pótolhatja az eltűnt éjjeli órákat.

Az éjjeli szolgálatot díjazni kell és pedig elválasztani az egész éjjeli szolgálattevőket azoktól, kik csak részben tesznek éjjeli szolgálatot, amazoknak teljes pótlékot, ez utóbbiaknak fél pótlékot adni. Így legalább az, ki éjjeli szolgálatot tesz, valamivel kárpótolhatná magát, — egy-két fillérje maradna arra, hogy a hosszú éjszaka alatt testét felfrissítse, melegítő italt élvezhessen.

A vonat és mozdonykísérő-személyzet némi-kép a kilométerpénzükben találhat kárpótlást — ez is ugyan kevés, — de a pályaoőr, az állomási-személyzet: hivatalnok, kocsimester, kocsirendező, váltóőr, raktári-személyzet kárpótlást miben kap? Semmiben.

Az elmúlt időben egy memorandum készült a vasutasok részéről, ebben az éjjeli szolgálat külön díjazása fel volt ugyan véve, de nem volt úgy kidomborítva, mint annak lényege azt megköveteli. Adja isten, hogy az intéző egyének ezen kérdéssel is foglalkozzanak — s külön díjazással mozdítsák elő a magyar vasutas nehéz életsorsát, s a száraz életkenyérhez egy-két lenyitható zsircseppet is nyujtsanak!

karos székbe és erősen rámparancsolt, hogy ott maradjak. Aztán bement a feleségemhez a másik szobába. Néhány perczig lehetett ott.

— Mit csinál Nóra? — kérdeztem tőle, mikor kijött.

— Imádkozik, — sugta vissza titokzatosan s odajött egészen mellém.

Kevés ideig szótlánul állott előttem.

— Szegény asszony, — mondá — nehéz lépés előtt áll.

— Sajnálja? Higyje el, hogy nem érdemli. A ki bűnös, az bűnhődjék.

Ebben a pillanatban lövés dördült el. Egy tompa zuhanás következett utána és csönd lett ismét. Nem sokáig álltam a megilletődés hatása alatt, mert egyzerre valami édesen jóleső érzés árasztotta el egész valómat. Éreztem, hogy ki van elégitve vágyam, agyamból egyszerre kiszállott az a nehéz nyomás, a mely a megőrüléssel fenyegetett. Visszanyertem az erőmet, a kedvemet és újra az lettem, a ki régen.

— Meghalt! — mondá ekkor az idegen.

— Igen, — ujongtam én, — a mű ezzel be van fejezve, érzem, hogy megszabadultam a gyötrő agryémtől . . .

Budapesti levél.

Budapest, október 25.

Vilmos német császár, aki mellékfoglalkozásaira nézve porosz király, szónok, hadvezér, stb., de néhanapján asztrológus is, azt találta egyszer ráfogni a megboldogult XIX. századra, hogy az a „közlekedés“ planétájában áll. Most mi viszont, akik ennek a nevezetes planétának a hátramosztói vagyunk, apró bolygatói, kereken kijelenthetjük, hogy a XX. század meg a „fizetésrendezés“ planétájába lépett. Császároknál, királyoknál, vasuti-és más halandóknál egyaránt. Belépett pedig véglegesen, visszavonhatatlanul az Ur 1902. esztendője október havának 22-ik közönséges napjával. A mikoron a magyarok országos házának nagy szobájában közhírré adatik, hogy az aerariális donációk annak rendje és módja szerint rendeztetni fognak. A legfelsőbb poleztól le a legutolsó állami körömrágóig.

Tudvalevő dolog, hogy nem mindig kellemes, ha az ember valamibe belelép. Ám a sors engedje remélnünk, hogy az egyszer kivétel essék, ne pedig — miként eddig minden alkalommal — ismét csak a mi remény-ségünk . . .

— Jerünk most már ebből a házból, — szólt, — hagyjuk itt a halottat.

— Nem addig, mig nem láttam. Engedjen, látni akarom.

— Oh, mit gondol? A világért sem! A szív láttára újra felizgatódik . . . Jöjjön, menjünk.

— Nem bánom hát, — szóltam megadva magamat. De hova visz?

— A lakásomra.

— Jó . . . Messze van a lakása?

— Kocsin megyünk.

— Lesz jó ebéd?

— Kötűnő.

— Aztán nekem pezsgő is kell. Lehetőleg Mumm. De más is jó lesz.

— Óh, minden, minden!

— Meg aztán, nézze csak, nem bánom, ha gondoskodik egy csinos lánykáról is. Szőke legyen, mint Nóra volt. És kissé mollett. Hiszen tudja . . .

Azzal kocsira ültünk és elváltattunk. Néhány percz mulva megállottunk egy nagy ház előtt, a melynek minden ablaka esodálatos régi modorban rácsozattal volt ellátva.

— Miért van ez? — kérdeztem az idegentől.

Node elég legyen a tréfából. Az elmúlt hét komoly fordulatot hozott mindazok számára, akik a magyar államot szürke pógári kabátban vagy békés jellegű egyenruhában szolgálják. A pénzügyminiszter szerdai beszédének az a része, melyben az állami alkalmazottak anyagi helyzetének javítására irányuló tervekről szólt, általános örömet, meglepedést keltett az érdekelteknél. Régi keservek, öreg idők óta vajdó reménységek határkövéhez értünk. Amelyik határkövön túl ezek a keservek talán meg fognak szünni, mert a reménység megvalósulásának mesgége kezdődik.

Ami különösen a vasuti körök érületét illeti, azok, ha nem is hozsánnáznak még, de szintén megnyugvással szemlélik, hogy az ígéretek utvesztőjéből végre szilárd talajra jutott ügyük. Igaz, hogy jól esett volna nekik, ha a miniszteri exposé — az államháztartás keretén belül elfoglalt különleges helyzetükre való tekintettel — a reájuk vonatkozó közlendők dolgában kissé világosabb és kimerítőbb lett volna. Mert így a dolog megvalósulásáig (ami pedig önáluk még egy jókora félesztendőt jelent) megint csak a kombinációkra vannak utalva. Amely kom-

binációk lehetnek esalékonyak is. Reményli ugyanis mindegyikük, hogy a fizetési minimum megállapítása, az előmenetel szabályozása, az eddigi várakozás betudása az előmenetelbe, stb. olyan intézkedések, melyek reájuk is alkalmaztatni fognak.

Reménylik, hogy szolgálati viszonyuk szabályoztatni fog és hogy megszűnik végre az az állapot, hogy aki akarja, állami alkalmazottaknak, aki akarja, vasuti ipart üzö magánegyéneknek tekintse és minősitse őket. Reménylik, hogy a fizetésrendezés céljaira kilátásba vett 1.800.000 korona valahonnan és valahogyan megfejelettik; mert így — ha a rendezés minden téren egyszerre szándékoltatik megvalósíttatni — sehogy sem fedezi azokat a reménybeli számításokat, melyek akár tizféle variatióban is napvilágot láttak már.

Szóval, a vasuti emberek még mindig sokat reménylenek. Már nagyon beleélték magukat ebbe a szokásba. És képesek lesznek akkor is reménykedni, ha majd — semmit sem kapnak.

Mert nem minden rendezés — javítás.

Temesváry Alajos.

— Magam sem tudom, olyan felesleges valami az egész. — Ócska már az egész épület.

— És a magáé?

— Igen, örököltém.

A kapuban portás tisztelgett előttünk s aztán betértünk egy hosszú, kockaköves folyosóra, melyről sok-sok ajtó nyilott egymás mellett. Az idegen kinyitott egyet és előre bocsátott. Beléptem. Csinos szoba volt, elég jó butorzattal és kiváló tisztaság uralkodott benne. A nagy bámulatban észre se vettem, hogy kísérom nem jött be velem, az ajtó meg már ezalatt bezáródott mögöttem. Ki akartam gyorsan nyitni, de már késő volt. Rám zárták.

Azóta itt vagyok bezárva. A pápaszemes idegent nem láttam többet, hanem egy másik ur szokott naponként hozzám eljárni. Derék ember, csinos és fiatal még. Azonkívül szerethet engemet is, mert mindig biztat, hogy már gyógyulok és nem sokára semmi bajom sem lesz. Oh, pedig ő nagyon esalódik. Én tudom azt legjobban, hogy menthetetlen vagyok . . .

Igaz, a multkorában már a gyógyulás utján voltam, a fejfájásom tetemesen enyhült s az agyszervezetem is rendszeren kezdett működni.

Dehát ennek már vége. Most ismét úgy érzem magamat, mint mikor idehoztak. Az örület éjszakája lassanként befödi az agyamat teljesen s akkor nem lesz mód rá többet, hogy meggyógyulhassak. Pedig milyen könnyű lett volna . . .

Úgy történt a dolog, hogy tegnapelőtt kinéztem az ablakon. Gyönyörködtem a sok tarka ruhában, a sok gondtalan, jó kedvű emberben. Egyszerre azonban a szivembe nyilallott és meg kellett fogóznom az ablak rácsozatában, hogy el ne essem. Ott ment el egy asszony a sok között, a kiról én azt hittem, hogy meghalt. S a kinek a halála meggyógyította volna az én beteg lelkemet. Nóra! Nóra! Az én bünös feleségem! . . .

Felkavarodott bennem a vér, mikor megláttam, mert égtiszta lelkem rögtön megértette, hogy most már nincs gyógyulás a számomra.

Jó mégis, hogy vasrácsozattal van ellátva minden ablak. Úgy szerettem volna akkor kitörni az utcára, hogy oda rohanjak ahhoz az asszonyhoz és kitépjem belöle az életet, mert az nem az övé, hanem az enyém . . .

Nóra, Nóra, te bünös asszony, hiába öltöztél feketébe, hiába mutatsz fájdalmas arcot: becs-

Adakozás.

Miskolcz, 1902. október 31.

A miskolczi üzletvezetőség hivatalnokai kara körében gyűjtés indult meg egy szolgálata teljesítése közben elgázolt kartársunk fölsegélyezésére.

A kenyérkereső férj és apa életveszélyes balesete nyomasztó anyagi helyzetbe sodorta a szerencsétlenül járt kartárs családját, miért is a megindított gyűjtés célja az, hogy a bekövetkezett szerencsétlenség sujtotta családnak gyöngéd kartársi szeretettel nyujtsunk segédkezet.

A befolyó adományokat — a gyűjtés megindítóinak kérelmére — lapunkban közzétesszük s a hetenként kimutatott összegek az adakozókkal szemben nyugtatványul szolgálhatnak.

A mult héten befolyt:

Görgey László ... 10 K	Klauesek János ... 1 "
Stankovits Miklós... 5 "	Cservinka Károly... 1 "
Vidats János ... 3 "	Kanustsák István ... 1 "
Balogh Bertalan ... 2 "	Molnár Gyula ... 1 "
Botka Attila ... 1 "	Beke Lajos... 1 "
Szűts Jenő... 1 "	Keszler László ... 1 "
Putnoki Béla ... 1 "	Simon János ... 1 "
Dr. Drégelyi Géza ... 2 "	Weinberger Jónás... —50
Ifj. Görgey László 2 "	Breuer Miksa ... 1 K
Franyeczky János... 1 "	Franyeczky Jánosné
Dr. Iharos István ... 2 "	írógép.-kez. ... 1 "
Parkas Elemér... 1 "	Leustách Mariska író-
Irsa József... 2 "	gép.-kez. ... 1 "
Irsa Ernő ... 1 "	Schnur Anna írógép 1 "

telen vagy, az egész világgal együtt, mert megcsaltál, félrevezettél!... A te halálod árán újra ép ember lett volna belőlem, mert az kibékítette volna a lelkem őrző démonát, most már azonban vége mindennek. Meg akartál ölni, hát ime, eléred a célodat! Te nyomorult aszszony! Te gyilkos!...

Iszonyu nyomást érzek az agyamon. Kábult vagyok. Talán már meg is örültem. Lehet, lehet... És a szívem!... Ez a szédülés!... Igy éri el az embert a halál...

Nóra, Nóra... te drága, élj boldogul!...

Ügyesen törbe csalva.

Harmincz évi szolgálat után hazabocsátották a vén őrmestert Budapestről. Elbandukol szépen az állomásra feleségével és gyerekeivel s a három legfiatalabb számára fél jegyet kér.

— Aztán hány évesek? — kérdi a pénztárnok gyanakodva.

— Kilencz évesek együttvéve, kérem alásan. — Hármias ikrek azok.

— Csakugyan derék gyerekek! — szól a pénztáros. — Aztán hol születtek?

— Peti Gyöngyösön született, a Gyuri Egerben a Miska pedig Budapesten — feleli büszkén az apjuk.

Pekár Margit írógép-kez. ... 1 "	Cottéli Géza ... 2 "
Sidló Jánosné írógép.-kez. ... 1 "	Ferenczy Ignác ... 4 "
Nádpataky Sándor... 1 "	Balpataky Zsigmond 3 "
Barta Gábor ... 3 "	Gabányi Lajos... 2 "
Williger Géza ... 2 "	Szent-Iványi Attila 2 "
Erdei Mór ... 5 "	Weiwart Benő ... 1 "
Lázárovits Lajos ... 1 "	Labáth József ... 2 "
Ribáry Gábor ... 4 "	Farkas Samu ... 2 "
Pehér Kálmán ... 2 "	Scholez Győző... 1 "
Glück Vilmos ... 2 "	Gaug Mátyás ... 1 "
Egy mérnöki tanácsért befolyt összeg 5 "	Zoltán Géza ... 2 "
Benedikt Izsaiás ... 2 "	Szmetana Károly ... 1 "
Havas Ignác ... 2 "	Jezsó Imre ... 1 "
Endrey Aladár ... 2 "	Klein Ignác ... 1 "
Fridrich Vilmos ... 2 "	Antony János ... 1 "
Tolnai László ... 1 "	Medgyesi Árpád ... 2 "
Oroszi Mátyás ... 2 "	Szász Géza ... 3 "
Kovács Gyula ... 1 "	Pongrácz Samu ... 1 "
Báneczky Ferenc ... 2 "	Ledniczky Péter ... 2 "
	Schenk Béla ... 2 "
	A „Haladás” szerk. 5 "
	Összesen: 127-50 K

A „Haladás” II-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, egy vasuti szakezickekre, mint szépirodalmi közleményekre.

II-ik pályázatunk feltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általános érdeklő tárgyat dolgoz fel.

HETI KRONIKA.

Miskolcz, november 2.

„Hullatja levelét az idő vén fája”...

Hulló leveleit a hét krónikása

Föl-föl szedegeti s tarka-barkán amint

Lehulltak a földre, összegyűjti megint.

*

Az osztrák országház egyik honatyája

— Nem is tudom, hogyan vetemedett rája!

Gyalázó szavakkal hirdette nagy fennen,

Hogy a magyar huszár garázda, kegyetlen.

Nem rendet eszűáltak — a hogy kellett volna —

Galiczia földjén, a rutén falvakba,

Hanem ütök, verik a jó, jámbor népet

S egyre ölölgetik — a fehércselédet.

Egy szende kis lány a huszárok láttára

Szörnyet is halt menten, — beszéli a fáma.

Egy másik kiugrott a szoba ablakán...

... Furesa vászoncseléd lehet a rutén-lány!

Az első pályadíj egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és Fűrész Sándor főmérnök urat, a miskolcz üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ez uttal is készségesen vállalkoztak a birói tisztre.*

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja részt vehet s abból csupán csak szerkesztőségünk tagjai vannak kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jeligés levél kíséretében küldendők be. A jeligés levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—10 kutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás” tulajdonát képezik, s azok közlésének joga,

ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jellegű levelükkel együtt megsemisíttetnek.

7. A pályamunkák f. évi december hó 1-ig küldendők be a „Haladás” szerkesztőségének címére.

8. *A pályázat eredményét karácsonyi számban tesszük közzé.*

Kelt Miskolczon, 1902. október hó 25-én.

A „Haladás” szerkesztősége.

HIREK.

* **Márk Lajos kinevezetése.** *Márk Lajos üzletvezetőt, az aradi üzletvezetőség vezetőjét, a kereskedelmi m. kir. miniszter ur. Ónagyméltósága miniszteri tanácsossá és a vasuti és hajózási főfelügyelőség főnökévé nevezte ki. Jól megérdemelt kinevezéséhez őszinte szívből gratulálunk és hisszük, hogy ő benne ott fent a m. kir. államasutak és alkalmazottai erős támaszt fognak nyerni.*

Hiszem, kemény legény a huszár a talpán
Lázongó rutének között rendet tartván,
De hogy szörnyet halljon leány *ijedtében,*
Ha magyar huszárt lát? Az ám, — *örömben!*

Az aradi bankban a bankigazgató
Elemelt egy kis pénzt, potom negyedmillió . . .
Nem több s nem kevesebb, csak ez a bank kára,
Állítja a tolvaj — „becsületszávára.”

Gyöngyös város népe nagyban tőri fejét,
Villámos vasutnak készítgeti tervét.
Vámos-Györktől többé nem utazik gözzel,
Villámos vasutja lesz már jövő ősszel.

Vámos-Györk eddig sem volt Gyöngyöstől messze,
Ezentul azonban ott lesz közelébe.

De vigyázz, hogy reggel ne utazz, mert akkor
Mit csinálsz Gyöngyösön reggel nyolcz órakor?

Szó esett a héten, hogy kevés pénzt adnak
Országai a mi öreg királyunknak.
Nem elég az a pár millió, de kevés,
Itt is elkélne a — fizetésrendezés.

Adnánk is jó szívvel, mindent a mit kérne,
Nem is kérnénk érte egyebet esérébe,
Hagyja ott azt a esűf gotterhaltés Bécsét
S emelje magához e hű magyar népet.

Mindenszentek napja, halottak ünnepe
Köszöntött im reánk! A temetők esendje
Messze száll s az igaz, őszinte kegyelet
Virágos sirhantra hullat fájó könnyet.

Kinek nincs halottja, kit meg ne könnyezzen,
Ki ne emlékeznék e fájó ünnepen?
Kihűlt szívek hantján uj szeretet támad,
Melyből a hívőre vigasz s remény árad.

Irentruh.

A statisztika.

Férj uram éjfél után becsipve érkezik haza. A felesége szidja, mint a bokrot.

— Te lump, te korbely! Ez már kezd egy kissé sok lenni. Két hét alatt háromszor jöttél haza éjfélkor. Kétszer jöttél egy órakor, négyszer jöttél meg két órakor . . .

A férj kétségbeesetten vág közbe:

— Jézus Mária! Asszony, hát te már statisztikával is foglalkozol?!

* **Vattay Bálint** korponai hivatalnoknak — kinek szerencsétlen esetét 33. számunkban részletesen megírtuk — mind két lábát amputálták az ipolysági kórházban. Helyzetében most már javulás állott be s minden valószínűség szerint életben marad.

* **Szerencsétlenség.** A rákosi rendező pályaudvaron sulyos baleset történt. A 2696. sz. tolató-mozdónynak a gőzcsöve megrepedt, A kiömlő gőz Vágó István fűtőt leforrázta, ki sulyos, — de nem életveszélyes sebeivel — most a Rókus-kórházban fekszik. Lázár Béla mozdonyvezető pedig ez elől menekülni akarva, a gépről leugrott és pedig oly szerencsétlenül, hogy a szomszéd vágányon áthaladó vonat elgázolta s a szerencsétlen ember már meghalt. Elekes Ferencz fűtőnek azonban, ki a gépen szintén jelen volt, nem történt semmi baja.

* **Halálozás.** Horváth József, a debreczeni üzletvezetés hivatalnok, nyugalmazott honvéd főhadnagy 34 éves korában meghalt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

* **Csalás az Államvasutaknál.** Az államvasutak igazgatósága néhány nap óta bonyolult, nagy furfanggal elkövetett csalás ügyében folytat vizsgálatot. A minap rájöttek arra, hogy valami ügyes, a viszonyokkal teljesen ismerős gonosztevő — valószínűen büntársak segítségével — hamisított okmányok alapján jelentékeny összegű

kárt okozott a Magyar Államvasutaknak, illetve a Leszámitoló és Pénzváltóbanknak. A csalást olyan ügyesen végezte, hogy csak hosszú idő múltán jöttek most rá, amikor már mintegy tizennyolcezer koronát tudott kicsalni. A tettet nem tudták kézrekeríteni, bár a legszigorubb vizsgálat van folyamatban.

* **A gyöngyösi kérése.** A Gyöngyösi Kereskedelmi- és Iparcsarnok e hó 25-én délelőtt a képviselőházban küldöttségileg tiszteltgett Láng Lajos kereskedelemügyi miniszternél. A küldöttséget Visontai Soma vezette s a deputációban voltak a többek között Malatinszky György és Biró Lajos képviselők, Rozenfeld Emil, a Kereskedelmi- és Iparcsarnok igazgatója, Róth Mór titkár, Borhy György, Kopányi Dávid kereskedők, stb. A kérelem az volt, hogy a miniszter módosítsa a vasuti menetrendet és az áruaktár kibővítését rendelje el. Láng miniszter szívesen fogadta a deputációt s megígérte a kérelem tanulmányoztatását. Hogy pedig ez nem aféle sablonos ígéret volt, mutatja az is, hogy a helyszíni szemlét és tárgyalást a miniszter kiküldötte az államvasutak igazgatóságának és a miskolci üzletvezetés kiküldötteinek jelenlétében október hó 30-án meg is tartotta.

Nyugalom.

- Nem szoktál délután lenyugodni?
- De igen, három óraker fekszik ő le
- Ki az az Ő?
- No hát a feleségem!
- Hiszen én téged kérdezlek!
- Tudom, de én épen akkor nyugszom, ha Ő lefekszik

*

Ha meghalok, arra kérlek,
Titeket jó emberek,
Hogy síromra fejfa helyett
Szólótökét tegyetek.

Hadd tudja meg a halandó,
Kit majd útja arra visz,
Azt, hogy egész életemben
Ellenségem volt a — víz.

⊛

A mai lányok.

- Ajánluk magának edj kitűnő partie! Nodszerő lány, remek lány . . .
- Ogyan hadja el, ezek a mai lányok . . .
- Sok hodj ez már *nem is mai lány!*

*

Ha asszonyrak szólítsz egy lányt,
Nem neheztel, sőt örül,
De kisasszonyrak egy asszonyt,
Örömben elrepül.

Szerelmi vallomás.

(Röntgen nyomán.)

*Oh, mily rózsásak ajkaid
S szemed csilagsugárrai ég!
Oh hát még — bordacsontjaid,
Ilyenről dal nem zenge még!*

*Olyan fehér picziny kezed,
Mint hóvirágok himpora,
S tenn esontocskák teherlenek
Mint elefántnak agyara.*

*Miként a büszke pálma-fák,
Oly délezzeg s szép a termeted,
Ilyen tökélyes csigolyák
Mellett másként nem is lehet!*

*Szívem forrong, mint átezikáz
Az X-sugár szép testeden:
Csontvázad a legszebb csontváz
Én édesem, én kedvesem!*

X.

* **Lopás** Zólyomi tudósítónk értesít, hogy Dámay Károly vasuti alkalmazattól a múlt napok egyik estéjén ellopták egy szép példányu sertését. A csendőrség egy névtelen feladás alapján a nyomozást a helyes irányban meg is kezdte és az eredmény nem is maradt el, amennyiben a sertésből még el nem fogyasztott darabok egy részét Hronyecz Márton mátyásfalvi lakosnál meg is találta. A terhelt büntetésül Kollárik József és Gyárics József mátyásfalvi lakosokat nevezte meg.

* **Vonatkisiklás.** A Virballenből Pétervárra menő gyorsvonat a hó 25-én este a dúnaburgi állomásnál kisiklott. A lokomotív fölborult. A málhakoosi teljesen összezúródott, az utána következő két másodosztályu kocsit szintén fölborult és nagyon megrongálódott. Azonkívül kisiklott egy másodosztályu és egy elsőosztályu kocsi, továbbá egy hálókocsi, amely utóbbi nem igen rongálódott meg. A vonatszemélyzetből a máhamester meghalt, három alkalmazott súlyos és három könnyű sérülést szenvedett. Az utasok közül egy ember szenvedett súlyos sérülést. A kisiklást a síncsavarok és a nemrég bevert új csapszögek eltávolításával okozták ismeretlen gonosztevők.

* **Matuska ur tanítványai.** Annak a Matuska urnak a tanítványairól léssen az alábbiakban szó, akiről csak a közel múltban írták meg a lapok, hogy milyen sokféle mestersége volt. Doctor, gróf, lapszerkesztő, nótárius, professzor-jelölt és — ami bennünket vasutasokat legjobban érdekel — szabadjegy-hamisító. Nos hát ennek az urnak méltó, csak hogy valamivel kisebb kaliberü tanítványai akadnak, akiket azonban a f. hó 27. 403. sz. vonat személyzete szerencsésen lefűlelt. Az egyik F. J. m. kir. állatorvos, aki a saját becses arczmását egy másik igazolványba foglalt arczképnek a tetejébe ragasztotta s az így magának okkupált igazolvánnyal adta a bankot. Sajnos, rájöttek a turpisságra és ezért a doktor urat aligha emelik magasabb fizetési fokozatba. — A másik ur még tovább ment. Ez valamiképen megkaparította Kolossa Géza budapesti rendőrfelügyelő összes szabadjegyeit és első osztályozott vígan. Szerencsétlenségére azonban a kalauz Kolossa Gézát személyesen ismeri és miután sem azt nem volt hajlandó elhinni, hogy Kolossa Géza két részben közlekedik, sem azt, hogy néhány hét alatt valaki szőkéből barna, soványból kövér, nyúlánkból zömök, beteges halványból csattanó egészséges színü legyen, először is utánfizettette a másodrész Kolossa urat 35 korona erejéig, azután pedig jelentést tett a dolgról a miskolczi állomásfőnöknek, ki a szabadjegyeket elkobozván, a magát igazolni nem tudó urat a vonatkisérő személyzetnek különös figyelmébe ajánlva, küldötte tovább Budapestre, ahol — ha jól megy a dolog, az első rész Kolossa fogja pártfogásába venni a másodrész Kolossát.

* **A Ksod. internátusáról.** A es. kir. szab. Kassa-oderbergi vasut nevelő- és tápintézetben a folyó tanévben 158 növendék van felvéve, kik a különféle helybeli iskolákba járnak, u. m. a róm. kath. elemi iskolába

50, az ág. h. ev. iskolába 13, a tanítóképzőbe 1, a tkpző áll. gyakorló iskolába 35, a faipari szakiskolába 13 és a gimnásiumba 12 növendék.

* **Előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter a magy. északnyugati vasut részvénytársaságnak „Nyitra“ állomástól Nagy-Emőkén és Lapás-Gyarmaton át a zsitva völgyi vasut „Verebély“ állomásig, esetleg innen Csiffar, Győröd és Uj-Bars érintésével Léváig vezető vasutvonalra az előmunkálati engedélyt ismét egy év tartamára meghosszabította.

* **Féljegyes zsebmetsző.** Egy alacsony növésű s gyermekképü utast adott le egy kalauz Miskolcz állomáson az állomás-főnöknek utánfizetés végett.

A fiatal ember bár pelyhedző bajuszkája alaposan ráczáfolt erősen állitgatta, hogy ő még csak 2 nap mulva lesz esztendő.

Az állomáson a menetdíj különbözetet nem akarván lefizetni, a rendőrség elé került a dolog.

A rendőrségnél megmozdítván egy altató szerrel kevert pálinkás üveget, altató-port nagyobb mennyiségben és egy érdekes leírást találtak nála, melyet bátran lehet mondani a „Zsebtolvajok kalauzának.“ Minden nagyobb város, nagyobb helyei, vendéglői, kocsmai, indóháza körülményesen le van írva, van továbbá a rendőrség szervezete, létszáma egyenruházata, névsora, stb. olyan meglepő körülményességgel, hogy az olvasót szinte bámolatba ejti.

Hosszas vallatás után a fiu bevallotta, hogy munkácsi születésü 15 éves zsebtolvaj kiben a miskolczi rendőrség egy régen körözött hirdett zsebtolvajt kerített kézre.

x **Legujabb női ruhakelméket** és más **divatáru cikkek**et légezészerűbb **Braunfeld Sándor** áruházában beszerezni, a mennyiben ez az egyedüli üzlet, hol a legszorosabb **szabott ár** minden egyes cikkben láthatóvá van téve és a túlfizetés ki van zárva.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

7	14	1	Télen használják
20	8	15	Belső szerv
16	11	18	Házi számszám
17	5	9	Az ést így is hívják
		4	Ásvány
13	2	6	A test főrésze
		12	Az abc egy betűje
		1—20	Magyar közmondás

Ezen rejtvény megfejtését november hó 16-án megjelenő 38-ik számunkban hozzuk.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki. Megfejtési határidő november 12.

F. é. 33-ik számunkban közölt rejtvény megfejtése:

„Fürdik a holdvilág az éj tengerében.“

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorhuzás utján Fehér Gábor nyerte meg, kinek czimére Temesváry A. „Bumli“ czimű kötetét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

B. L. Eltalálta. A gyűjés annak az elszerekesítlenedett kollégánknak indították meg, de nevét gyöngédségből nyilvánosan nem közöljük. A losonezi forgalmi főnökség, mely minden ilyen mozgalomban oly tevékeny részt vesz, külön indította meg vonalain a gyűjtést.

T. A. Üdvözet. Későn érkezett, de még jó időben. Mindig péntek reggelre kérjük. Csak vasárnap délelőtt érkezett hozzánk. A borítékot alkalmissal felmutatjuk.

M. J. Jolsva. Levelét Gedeon A. könyvkiadó vállalatnak átadtuk. A választ onnan fogja megkapni.

Többeknek. A bakter álma. Jutka. néni, Ősszel közzölhetetlen.

J. K. Előfizetése nem december, hanem november végén jár le.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal

GROSZMAN LIPÓT

az „Arany csizmához“ czimzett

magyar gyártmányu, karlsbadi és sajátkészítményű
czipóraktárába

Miskolczon, Széchenyi-utca 101. szám alatt,
(Lloyd-szállodával szemben)

az **őszi és téli idényre** megérkeztek és rendkívül nagy választékban kaphatók

férfi, női és gyermek-czipők és csizmák

ugyszintén saját készítményű férfi **bagaria csizmák.** Előkelő összeköttetésemnél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legjobb minőségű árukat **bámulatos olcsó árban** árusíthatom.

Egyben bátorkodom a n. é. közönség b. figyelmét felhívni a valódi „**MACÁRT**“ czipő-ujdon-ságomra, mely mindennemű láblájást egyrészt elmulaszt, másrészt megszüntet, e tekintetben a legjobban ajánlhatom s kizárólagosan nálam kapható.

Vasuti és gyári alkalmazottak 10% engedményben rész sülnek. — Valódi oroszországi női és férfi **sárczipők** a legjobb minőségben és a legolcsóbb árban beszerezhetők. — Általánosan ismert szoliditásonnal fogva egész bizalommal kérem a n. é. közönség szíves pártfogását és maradok tisztelettel

GROSZMAN LIPÓT.

Chebraux és sárga czipő-kenőcsök a legjobb minőségben és legolcsóbb árban.

A MISKOLCZI SZŐLŐBIRTOKOSOK BOR- ÉS SZŐLŐ-ÉRTÉKESITŐ EGYLETÉNEK VÁLASZTMÁNYA

EZ ÚTON IS ÉRTESITI ÚGY AZ EGYLET TAGJAIT, MINT A BORVÁSÁRLÓ KÖZÖNSÉGET, HOGY EZ ÉVI

TÖRZSKÖNYVI KIVONATÁT

TÖBB EZER PÉLDÁNYBAN SZÉTKÜLDTE. A TÖRZSKÖNYV KÉT PÉLDÁNYBAN LETT KIÁLLITVA.

AZ EGYIK PÉLDÁNY EGYESÜLETI ELNÖKÜNK

SZAFFKA PÁL

KIR. KÖZJEGYZŐ UR HIVATALOS HELYSÉGÉBEN

A MÁSIK PÉLDÁNY PEDIG E. PÉNZTÁROSUNK

RÁCZ JENŐ

GYÓGYSZERTÁRÁBAN („ARANY SZARVAS“)

VAN ELHELYEZVE.

TÖRZSKÖNYV-KIVONATTAL VAGY FELVILÁGOSÍTÁSSAL SZÍVESEN SZOLGÁLUNK.